

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena Prima.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

ACTVS QVARTI SCENA PRIMA.

SOSTRATA, CHREMES, NVTRIX,
SYRVS.

So. *Isi me animus fallit, hic profecto est annulus,
n quem ego suspicor,
Is, qui cum exposita est gnata. Ch. quid uolt
sibi syre hæc oratio?*

So. *Quid est? is ne tibi uidetur? Nu. dixi equidem, ubi ostens-
disti, illico,
Eum esse. So. at ut sati' contemplata modo sis mea nu-
trix. Nu. satis.*

So. *Abi nunc iã intro: atque, illa si iam lauerit, mihi nũcia.
Hic ego uirum. interea opperibor. Sy. te uolt: uideas,
quid uelit.
Nescio quid tristis est: non temere est: metuo, quid sit.
Ch. quid fiet?*

*Nã ista hercle magno iã conatu magnas nugas dixerit.
So. Ehem mi uir. C. ehem mea uxor. So. te ipsum quaero.
C. loquere, quid uelis.*

So. *Primum te hoc oro, ne quid credas me aduersum edi-
ctum tuum
Facere ausam. Ch. uis tibi me istuc, etsi incredibile est,
credere?*

*Credo. S. nescio, quid peccati portet hæc purgatio.
So. Meministin' me esse grauidam, & mihi te magnope-
re interminatam,*

*si puellam parerem, nolle tolli? C. scio quid feceris:
sustulisti. Sy. si sic factum est domina, er-
go heris'*

go heru' damno actus est.

So. Minime: sed erat hic anus Corinthia haud impura: ei
dedi

Exponēdā. CH. o Iupiter, tantā esse in animo inscitiam.

So. Perij, quid ego feci? CH. at rogitas? So. si peccavi mi
Chreme,

Insciens feci. CH. id quidem ego, etsi tu neges, certe
scio,

Te inscientem, atque imprudentem dicere, ac facere om
nia:

Tot peccata in hac re ostendis. nā iam primum, si meum
Imperium exequi uoluisses, interemptam oportuit,
Non simulare mortem uerbis, re ipsa spem uitæ dare.
At id omitto: misericordia, animus maternus: sino.
Quā bene uero abs te prospectum est: quid uoluisti?
cogita:

Nempe anni illi prodita abs te filia est planissime,
Per te uel uti quæstum faceret, uel uti ueniret palam.
Credo id cogitasti: quiduis satiu' est, dum uiuat modo.
Quid cum illis agas, qui neque ius, neque bonum,
atque æquom sciunt,

Melius, peius, profit, obsit, nil uidēt, nisi quod lubet?

So. Mi Chreme, peccavi, fateor: uincor: nūc hoc te obsecro,

Quanto tuus est animus natu grauior, ignoscentior,
Ut meæ stultitiæ iustitia tua sit aliquid præsidi.

Ch. Scilicet equidem istuc factum ignoscā: uerum sostrata
Male docet te mea facilitas multa. sed istuc quicquid
est,

Qua hoc occeptum est caussa, loquere. So. ut stulte,
misere omnes sumus

Religiosæ

Religiose; cum exponendā do illi, de digito annulum
Detraho; & eum dico ut una cum puella exponeret;
si moreretur, ne expers partis esset de nostris bonis.

ch. istuc recte: conseruasti te, atque illam. SO. hic is est
annulus.

ch. Vnde habes? SO. quam Bacchis secum adduxit ado-
lescentulam. SY. hem.

ch. Quid ea narrat? SO. ea lauatum dum it, seruandum
mihi dedit

Annulū. non aduorti primo: at postquam aspexi, illico
cognoui: ad te exiliū. C. quid nunc suspicare, aut in-
uenis

De illa? SO. nescio, nisi ut ex ipsa quæras, unde hunc
habuerit,

si potis est reperiri. SY. interij: plus spei uideo, quàm
uolo:

Nostra est, ita si est. C. uinit ne illa, cui tu dederas?
SO. nescio.

ch. Quid renunciauit olim fecisse? SO. id, quod iusseram.

ch. Nomen mulieris cedo quod sit, ut quærat. SO.
philtere.

SY. Ipsa est. mirū, ni illa salua est, & ego perij. C. Sostrata
sequere me intro hac. SO. ut præter spem euenit. quàm
timui male,

Ne nunc animo ita esses duro, ut olim in tollenda,
Chreme.

ch. Non licet hominē esse sæpe ita ut uolt, si res non finit.

Nunc ita tempus est mi, ut cupiam filiam: olim nil
minus.

nisi

sy. Nisi fallit me animus, haud multum à me aberit infortu-
tunium:

Ita hercle in angustum oppido nunc meæ coguntur
copiæ:

Nisi aliquid uideo, ne esse amicam hanc gnati resciscat
senex.

Nam quod sperem de argento, aut posse postulem me
fallere,

Nihil est: triumpho, si licet me latere tecto absce-
dere.

Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito à
faucibus.

Quid agam? aut quid comminiscar? ratio de integro
ineunda est mihi.

Nil tam difficile est, quin quærendo inuestigari possiet.

Quid, si hoc sic incipiam nunc? nihil est, si sic? tantum
dem egero.

At sic opinor: non potest: immo optume. euge opti-
mam habeo.

Retraham hercle, opinor, ad me illud idem fugitiuum
argentum tamen.

ACTVS QVARTI SCENA II.

CLINIA, SYRVS.

τ. Vlla mihi res posthac potest iam interuenire
n tanta,
Quæ mihi egritudinem afferat: tanta hæc
letitia oborta est.

Dede